

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818010300
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5818010300.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a Mgr. Anny Mihálikovej, na neverejnom zasadnutí konanom 9. februára 2021 prejednal sťažnosť podanú odsúdeným C. H., nar. XX.X.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, č.k. 0T/73/2018-85 zo dňa 4.8.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného C. H. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Námestovo uznesením, č.k. 0T/73/2018-85 zo dňa 4.8.2020 podľa § 419 ods. 1 Tr. por., s použitím § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený C. H. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/73/2018 z 10.9.2018, právoplatným dňa 19.9.2018, neosvedčil a odsúdenému nariadil výkon trestu odňatia slobody vo výmere 2 mesiace. Podľa § 419 ods. 4 Tr. por. a § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí zo 4.8.2020 vyplýva, že po vyhlásení uznesenia, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku prokurátor uviedol, že sa vzdáva práva podať sťažnosť. Odsúdený uviedol, že voči vyhlásenému uzneseniu zahlasuje sťažnosť.

Dňa 14.12.2020 súdu prvého stupňa boli doručené písomné dôvody sťažnosti odsúdeného s nasledovným textom:

„Trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo pod spis. zn. 0T/73/2018 zo dňa 10.9.2018, právoplatným dňa 19.9.2018, mi bol uložený podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody. Dňa 16.6.2019 som sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. e) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mi bola uložená pokuta vo výške 250,- eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 6 mesiacov.

Do pozornosti súdu dávam, že som svoje konanie veľakrát oľutoval a považujem ho za mladícku nerozvážnosť s poukazom na môj vek v čase spáchania skutku. Vo veci spáchania trestného činu priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky som tento spáchal nebanlivostne, išlo o zostatkový alkohol, čo potvrdila aj psychologička. V súčasnosti žijem usporiadaným životom, mám priateľku, ktorá je v šiestom mesiaci tehotenstva a žijeme v spoločnej domácnosti v byte. Na dieťa sa obidvaja veľmi tešíme. Priateľka je momentálne nezamestnaná a nepoberá žiadne dávky od štátu. Z uvedeného vyplýva, že som samoživiteľom rodiny a zabezpečenie rodiny po finančnej stránke je na mojich pleciach.

Veľmi ma mrzí celá vzniknutá situácia a ľutujem moje správanie. Výkon trestu odňatia slobody bude pre mňa zdruvujúci, nedokážem si predstaviť, že posledné mesiace tehotenstva mojej priateľky nebudem

po jej boku. Zmenil som sa, ale minulosť už nezmením, neustále mi bude pripomínať moje nerozvážne konanie, ktorého následky sú vážne.

Vzhľadom na okolnosti prípadu mám za to, že súd môže ponechať podmiennečné odsúdenie v platnosti, hoci som svojím konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu a súčasne ustanovil nad mojou osobou probačný dohľad.“

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k sťažnosti podanej odsúdeným C. H. do zápisnice o verejnom zasadnutí.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, potom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a) alebo b), na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávě. Sťažnosť proti uzneseniu súdu je prípustná v súlade s ustanoveniami § 185 ods. 1, 2 Tr. por., § 419 ods. 2 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1, 2 Tr. por. a v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Z hľadiska aplikácie hmotného práva sa krajský súd stotožnil s výrokom napadnutého uznesenia, ktoré zodpovedá stavu veci a zákonu, a preto sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa dostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie a v podstatnom dospel k záveru, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe riadny život a spáchaním jedného závažného priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky porušil počas skúšobnej doby podmienky kladené na jeho spôsob života v skúšobnej dobe pri podmiennečnom odklade výkonu trestu odňatia slobody. Podmiennečné odsúdenie nesplnilo svoj výchovný účel.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná.

Súd prvého stupňa v prejednávanej veci postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že odsúdený C. H. sa v skúšobnej dobe odsúdenia na trest odňatia slobody, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený, neosvedčil. Na tomto mieste nadriadený súd pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu, a preto nadriadený súd v podrobnostiach poukazuje na dostatočne odôvodnené uznesenie súdu prvého stupňa, ktoré dôvody si v plnom rozsahu osvojuje.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Nadriadený súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní otázky, či sa podmiennečne odsúdený osvedčil, možno hodnotiť len tie okolnosti, ktoré nastali v skúšobnej dobe. Pritom však treba skúmať správanie odsúdeného počas celej skúšobnej doby. Zároveň poukazuje aj na konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej ak podmiennečne odsúdený závažným

spôsobom poruší právne normy, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, prípadne spácha závažný priestupok, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil, že podmiennečné odsúdenie nesplnilo svoj cieľ a že podmiennečne uložený trest treba vykonať.

Skutočnosť, že odsúdený bol v skúšobnej dobe uznaný za vinného zo spáchania trestného činu alebo závažného priestupku, nemožno v každom prípade automaticky posudzovať ako dôvod na nariadenie výkonu trestu. Tu treba rozlišovať závažnosť trestného činu a priestupku spáchaného v skúšobnej dobe a treba zisťovať, či odsúdený má snahu napraviť sa a viesť riadny život. V prípade odsúdeného C. H. súd prvého stupňa správne ustálil, s poukazom na jeden závažný priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v priebehu skúšobnej doby, že odsúdený nemá snahu sa napraviť a viesť riadny život, a preto neprichádza do úvahy nič iné, len vysloviť, že sa v skúšobnej dobe neosvedčil a uložený trest odňatia slobody vykoná.

Z rozhodnutia o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Tvrdošín, sp.zn. ORPZ-DK-ODI3-P-75/2019 zo dňa 13.8.2019 vyplýva, že C. H. bol uznaný za vinného z priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. e) Zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Bola mu uložená pokuta vo výške 250,- eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 6 mesiacov.

Odsúdený C. H. bol v tomto trestnom konaní uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák., kde samotný odsúdený priznal, že krádež mobilného telefónu bola spáchaná pod vplyvom alkoholu. Odsúdený svoje konanie oľutoval už dňa 10.9.2018 pri výsluchu, kedy vyslovil svoju ľútosť nad svojím protiprávnym konaním. Predmetného priestupku sa odsúdený dopustil rovnako pod vplyvom alkoholu, pričom mu muselo byť zrejmé, že v čase vedenia motorového vozidla mal v sebe zostatkový alkohol. To, že sa odsúdený subjektívne necítil v čase vedenia motorového vozidla opitý, neznamená, že nemal ovplyvnenú jeho schopnosť bezpečne viesť motorové vozidlo. Krajský súd poukazuje na to, že v tomto prípade sa nejedná o bežný priestupok, ale o závažný priestupok, ktorý bol spáchaný pod vplyvom alkoholu. Pokiaľ ide o tvrdenia odsúdeného, že je životelom rodiny a že má záujem posledné mesiace pred pôrodom svojej priateľky stráviť po jej boku, odsúdeného krajský súd poučuje o možnosti požiadať okresný súd o odklad výkonu trestu v zmysle § 410 ods. 1 Tr. por.

Za vedenie riadneho života treba považovať to, že obvinený dodržiaval právny poriadok a ďalšie normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu, rodine i voči spoločnosti, nezneužíval svoje práva voči spoluobčanom, nenarušoval občianske spolužitie v bydlisku ani v zamestnaní, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

Je nesporné, že odsúdený C. H. nevedol v skúšobnej dobe riadny život, a preto i krajský súd konštatuje, že na zabezpečenie účelu trestu u odsúdeného, najmä za účelom zabezpečenia funkcie individuálnej aj generálnej prevencie, je potrebné odsúdenému C. H. nariadiť výkon trestu odňatia slobody.

Stavu veci a zákonu zodpovedá aj rozhodnutie okresného súdu o zaradení odsúdeného C. H. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Sťažnostné argumenty odsúdeného C. H. nie sú spôsobilé svojím obsahom zvrátiť stavu veci a zákonu zodpovedajúce uznesenie súdu prvého stupňa napadnuté sťažnosťou odsúdeného.

Skutočnosť, že sťažovateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom uznesení, nemôže sama osebe viesť nadriadený súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Pokiaľ odsúdený v písomných dôvodoch sťažnosti konštatuje, že súd môže ponechať podmiennečné odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený svojím konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad, tak treba dodať, že takto môže súd postupovať len v priebehu skúšobnej doby a nie po jej skončení.

Reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu vo vykonávacom konaní neznamená, aby všeobecné súdy preberali skutkové a právne názory strany

konania, ktorá odmieta rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým bol nariadený výkon trestu odňatia slobody, pôvodne odložený na skúšobnú dobu.

Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom neboli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného súdom prvého stupňa, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia, a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. krajský súd sťažnosť odsúdeného C. H. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.